

Zaak 2020-008

Datum uitspraak: 11 maart 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (RB1302), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 4 december 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (5) voor het tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RB1302) afgelegd op 12 november 2019, niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 13 januari 2020, welke zij heeft aangevuld op 17 januari 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 maart 2020 te Heerlen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer drs. D.H. van Ekelenburg, examiner van de onderhavige cursus. Appellante is verschenen.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht (RB1302). Het beroep richt zich in het bijzonder tegen tentamenvraag 8 en 9. Appellante geeft toe dat zij in ieder geval bij één vraag van mening is dat ze niet alle onderdelen conform het antwoordmodel heeft beantwoord, maar dat zij daarbij wel alle hoofdzaken heeft benoemd. Appellante is dan ook van mening dat zij hier het volledige aantal punten voor had dienen te krijgen.
Met betrekking tot vraag 8 geeft appellante aan dat zij zowel het rechtsbegrip 'opzet' als het rechtsbegrip 'culpa' heeft uitgewerkt. Voorts geeft appellante aan dat zij de bepalingen van het artikel zo uitvoerig mogelijk heeft uitgewerkt, maar dat zij bij de toepassing van de casus te kort is geweest in haar antwoord. Appellante merkt op dat zij bij de beantwoording van vraag 8 heeft laten zien dat zij de stof goed heeft begrepen en dat ze weet hoe ze een casus moet oplossen. Appellante heeft voor de beantwoording van deze vraag slechts 3 punten gekregen, zij is van mening dat ze meer punten

had moeten ontvangen.

Met betrekking tot vraag 9 licht appellante toe dat zij allereerst de bepalingen van art. 46 Sr is nagegaan en dat zij vervolgens de criteria van Samir A. heeft uitgewerkt. Appellante geeft toe dat zij bij de beantwoording van de vraag niet art. 317 lid 1 Sr heeft genoemd, maar benadrukt dat in het antwoordmodel geen nadere uitwerking wordt gegeven van dit artikel. Desondanks heeft appellante puntenaftrek gekregen voor het niet benoemen van de uitwerking. Appellante heeft voor de beantwoording van deze vraag slechts 4 punten gekregen. Appellante is van mening dat zij meer punten behoort te krijgen.

3. Appellante heeft naar aanleiding van het schikkingsoverleg aan het College kenbaar gemaakt dat zij haar beroep doorzet, met betrekking tot vraag 8.
4. Appellante draagt ter zitting een pleitnota voor. In haar pleitnota voert appellante aan dat het doel van onderwijs is om studenten te leren om (zelf) te denken en de geest te verbeteren. Vanuit deze gedachte heeft appellante haar antwoord op de vragen geformuleerd. Appellante is het niet eens met beslissing omdat ze van mening is dat ze meer punten behoort te krijgen. Appellante voert aan dat zij heeft laten zien dat ze de feiten en omstandigheden voldoende heeft meegenomen en overwogen bij de beantwoording van de vraag. Voorts is appellante van mening dat ze de juridische gronden voldoende uitgebreid heeft toegelicht en dat deze van groot belang zijn voor de beantwoording van de vraag. Het benoemen en behandelen van de juridische gronden is volgens haar essentieel om te komen tot de verdediging van een standpunt, alsook te komen tot een juiste conclusie. Appellante voert aan dat het doel van tentaminering is te toetsen of een student over de juiste kennis beschikt. Appellante is van mening dat ze heeft laten zien dat ze over de juiste kennis beschikt, ze is immers kunnen komen tot een juiste conclusie. Daarnaast benadrukt appellante dat zij de casus vanuit verschillende hoeken heeft bekeken, zo heeft ze tevens opzet en voorwaardelijke opzet benoemd. Op basis hiervan vindt ze dat ze heeft laten zien dat ze de stof begrijpt. Dat casussen vanuit verschillende hoeken bekeken dienen te worden, vindt appellant inherent aan het zijn van jurist. Appellante eist in haar pleitnota dat de Commissie voor de examens haar beroepschrift heroverweegt en komt tot de toekenning van de benodigde extra punten. Appellante verzoekt het College het beroepschrift gegrond te verklaren.
5. De Commissie voor de examens heeft appellante op basis van het schikkingsoverleg een schikking aangeboden. De examiner heeft appellante gedeeltelijk gelijk gegeven in de bezwaren van appellante tegen vraag 8 en 9. Op grond hiervan heeft de examiner de waardering van vraag 8 met 1 punt en de waardering van vraag 9 met 2 punten opgehoogd. Op grond van deze schikking wijzigt het puntenaantal van appellante in $(46+3)=49$. Deze schikking leidt evenwel niet tot een hoger cijfer.
6. De examiner licht in zijn inhoudelijk verweer toe waarom er met betrekking tot vraag 8 en 9 tot een hogere waardering gekomen kan worden, maar dat deze hogere waardering beperkt blijft tot een totaal van 3 punten bovenop de eerdere beoordeling. Met betrekking tot vraag 8 motiveert de examiner dat de vraag betrekking heeft op een culpoos delict. De behandeling van opzet en voorwaardelijke opzet is gelet op de vraag niet relevant. Appellante stelt dat culpa vertaald kan worden als een 'zeer onvoorzichtige gedraging die wederrechtelijk en verwijtbaar is'. Hiervoor heeft appellante 3 punten gekregen. De examiner merkt op dat appellante de criteria niet toepast op de casus. Wel komt appellante tot de conclusie dat er sprake is van onbewuste schuld, hiervoor kan 1 extra punt worden toegekend. De examiner benadrukt dat een goede motivering (door het ontbreken van een toepassing op de casus) ontbreekt. Ter zitting licht de examiner toe dat bij het bestuderen van het dossier voorafgaand aan de zitting, hij wellicht kan komen tot de toekenning van 1 extra punt. Deze toekenning vindt plaats op basis van de overweging dat het aspect 'verwijtbaarheid' met goede wil in het antwoord van appellante gelezen kan worden, maar de examiner voegt daaraan toe dat dit niet leidt tot een hoger cijfer. Met betrekking tot vraag 9 motiveert de examiner dat bij de herbeoordeling slechts gekomen kan worden tot de toekenning van 2 extra punten. Appellante licht bij de beantwoording van de vraag namelijk toe aan welke voorwaarden voldaan moet zijn om tot een strafbare voorbereiding zoals bedoeld in art. 46 Sr te komen, maar past deze voorwaarden wederom niet toe op de casus. De examiner merkt op dat in het antwoordmodel wel wordt genoemd dat het in dit geval om afpersing gaat en dat dit een misdrijf is ter zake waarvan voorbereidingshandelingen strafbaar zijn. Ook wordt door appellante niet vermeld welke voorbereidingsmiddelen voorhanden zijn. Appellante behandelt de theorie maar past deze niet toe op de concrete casus, hiervoor heeft appellante een aftrek gekregen van 2 punten. Voorts komt appellante wel tot de juiste conclusie, waarvoor appellante punten toegekend heeft gekregen
7. Met betrekking tot de pleitnota van appellante merkt de examiner het volgende op. De examiner herhaalt dat appellante juridische gronden aanvoert die niet relevant zijn. De examiner benadrukt

dat een betoog kloppend moet zijn, dit is een essentieel onderdeel van het oplossen van de casus. Appellante komt tot de formulering van de juiste elementen en komt voorts tot een juiste conclusie. Appellante heeft de elementen echter niet toegepast op de casus, waardoor zij niet komt tot een goed betoog. De examinator is het wel eens met appellante, daar waar zij het doel van onderwijs en tentaminering benoemd. Dit is aldus de examinator niet belangrijk voor de behandeling van het beroep.

8. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College stelt voorop dat voorkomen dient te worden dat de toetsing het karakter krijgt van een herbeoordeling, het College is immers geen 'superexaminator'. Om die reden is de toetsing van de inhoud van een beoordeling terughoudend.
9. Het College stelt vast dat het beroepschrift van appellante enkel nog betrekking heeft op vraag 8 van het tentamen.
10. Voorts stelt het College vast dat de Commissie voor de examens namens de examinator het cijfer bekendmaakt. De Commissie kan dan ook niet overgaan tot een heroverweging en komen tot de toekenning van een hoger cijfer.
11. Het College constateert dat appellante een totaal van 55 punten dient te behalen om te komen tot het cijfer zes (6).
12. Het College stelt vast dat alle studenten worden beoordeeld op basis van hetzelfde antwoordmodel. Het College overweegt dat niet gekomen kan worden tot het oordeel dat het antwoordmodel onjuist is, noch wordt dit door appellante aangevoerd.
13. Het College overweegt dat de examinator deugdelijk heeft gemotiveerd dat appellante de rechtsfeiten onvoldoende toepast op de casus waardoor niet gekomen kan worden tot de toekenning van een hoger aantal punten. De visie dat het toepassen van de rechtsfeiten op de casus essentieel is bij de beantwoording van een casus en daarmee essentieel is om te komen tot de toekenning van een (hoger) aantal punten, acht het College redelijk. Het College overweegt daartoe dat studenten van de Open Universiteit in het onderwijs geleerd krijgen casussen op te lossen volgens een vast model. Conform dit model dienen studenten bij het oplossen van een casus de volgende stappen te doorlopen: 1) het beschrijven van de relevante rechtsfeiten 2) het toepassen van de rechtsfeiten op de casus en 3) het formuleren van een conclusie. Dit model wordt tevens gehanteerd bij de beantwoording van oefenvragen en bij het maken van oefententamens. Op basis van eerdergenoemde acht het College de toekenning van het aantal punten niet onredelijk.
14. Het College overweegt dat ter zitting is gebleken dat de examinator wellicht nog wil overgaan tot de toekenning van drie (3) extra punten, maar dat ook dan niet gekomen kan worden tot het cijfer zes (6).
15. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T.M. Schelfhout, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 maart 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. T.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

